

Barraca de Can Costa 2

Castellfollit del Boix

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Serra de Rubió. Oest de Castellfollit del Boix
Emplaçament	Camí de Can Prat, passat Can Paleta el camí del Portell del Grau que porta a Can Marcel·lino. Els camps sota la casa
Alçada:	643

Coordenades:

Latitud:	41.65847
Longitud:	1.63874
UTM Est (X):	386662
UTM Nord (Y):	4612753

Classificació

Número de fitxa	08059 - 198
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Inici d'enderrocs a la façana de ponent
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08058A003000480000PQ
Autoria de la fitxa	Núria Cabañas. Web Cultura, SCP.
Data de registre de la fitxa:	dl., 22/02/2021 - 10:15

Descripció

Barraca de planta circular construïda amb la tècnica de la pedra seca. S'hi accedeix per un portal orientat als sud-est. La coberta és en forma de falsa cúpula finalitzada amb una xemeneia, a la qual li manca la llosa de tancament. A la façana de ponent conserva una finestra de secció quadrada.

Història

Les barraques de pedra seca són construccions lligades plenament amb l'activitat agrària i, principalment al conreu de la vinya. A la comarca del Bages, a partir del segle XVIII, el conreu de la vinya esdevindrà una de les principals fonts econòmiques i de desenvolupament de la zona. L'arribada de la fil·loxera a la vinya francesa va provocar un augment de la demanda de vins a Catalunya ocasionant que molts pagesos plantessin vinya a les zones més muntanyoses i de difícil accés, augmentant la construcció d'aquest tipus d'edificacions. Les barraques estan construïdes amb la tècnica de la pedra seca, que consisteix en superposar i encaixar pedres de diverses mides sense cap material d'unió. La pedra s'obtenia del propi camp, un cop es llaurava. Alhora d'edificar les parets de la barraca ja es tenia en compte de deixar l'espai de la porta, finestres, armaris...En la majoria dels casos és una barraca simple amb un sol portal d'accés que permet el pas d'una persona, malgrat que també hi ha barraques dobles amb entrades independents, una per la persona i l'altre per l'animal. La funció d'aquestes construccions era la d'aixoplugar, un espai on guardar l'utillatge agrícola i també com a zona d'emmagatzematge.

Bibliografia

PLANS, J. (2009): Arquitectura tradicional rural en pedra seca a la comarca del Bages. Ajuntament de Bellpuig. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Barcelona.

SOLER, J. (1994): Les barraques de vinya. Les construccions de pedra seca a la comarca del Bages. Editorial quaderns. Manresa.

